

Elokuva kuuluu kouluun

Tommi Nevala

Kerran vuosia sitten eräs opettaja sanoi minulle, että elokuva ei kuulu kouluun. Olin juuri esitellyt itseni hänelle opettajainhuoneessa kertomalla, että olin tullut tekemään elokuvaa oppilaiden kanssa. Kommentti sai minut pohtimaan sitä, miksi elokuva on kouluissa niin kehnossa asemassa verrattuna muihin siellä opetettaviin taiteisiin? Vertailun vuoksi - tuskin voisimme kuvitella koululaitosta, missä ei opetettaisi kirjallisuutta, kuvataiteita tai musiikkia. Kouluopetuksessa elokuvaa ei ole mielletty pedagogiseksi asiaksi. Sen sijaan se on ollut hyvä sijainen tai palkinto tai jokin muu asia, joka liitetään viihteeseen - ja viihdehän ei ole vakavasti otettavaa pedagogiikkaa, ei ainakaan koulussa.

Väitän, että nyt jos koskaan asia on kuitenkin toisin. Uudet opetussuunnitelmat saavat opettajat raapimaan päätään. Monialaiset oppimiskokonaisuudet ja laaja-alainen osaaminen tuovat kouluihin uudenlaista ajattelua, missä opetuksesta siirrytään kohti oppimista. Elokuvakasvattajana olen ottanut ilolla vastaan uuden OPS:n. Siinä korostuvat kokeileva, tutkiva ja toiminnallinen työskentely. Lisäksi oppimisessa hyödynnetään ja edistetään oppilaiden uteliaisuutta, mielikuvitusta ja kekseliäisyyttä.

Ajatellaanpa, että videokamera (tai videokuvaa kuvaava laite kuten tablet, puhelin tms.) olisi perinteisen kynän kaltainen väline. Sillä voitaisiin kirjoittaa runoja, tarinoita, esseitä ja sinfonioita. Sillä voitaisiin havainnoida ympäröivää maailmaa, kommunikoida, välittää tietoa ja ilmaista omaa luovuutta. Opettaja voisi integroida videokuvaamista eri oppiaineisiin, jonka seurauksena oppiminen olisi uuden OPS:n hengessä mielekästä, kokeilevaa, tutkivaa ja toiminnallista.

Itse asiassa tämä on mahdollista jo nyt. Oletko sattumalta kuullut kamerakynän pedagogiikasta? Siinä ajatellaan, että videokamera on kynän kaltainen väline ja toimintatapa, joka edistää muuta oppimista. Elokuvakasvatus ei enää nykypäivänä tarkoita pelkästään elokuvien katsomista ja niistä keskustelemista. Kamerakynän pedagogiikassa elokuva ei ole oppimisen kohde vaan oppimisen väline. Sadat opettajat kamerakynä-täydennyskoulutuksissa ovat innostuneet asiasta: ”Tämähän on helppoa!”, ”Ihanaa kun ei tarvitse käyttää paljon aikaa ja tehdä pitkiä projekteja.”, ”Harjoitukset ovat niin yksinkertaisia, ettei tarvitse olla median ja tekniikan moniosaaja, jotta niitä pystyy toteuttamaan”.

Olemme tehneet kaksi vuotta Koulujen elokuvaviikko -nimistä tapahtumaa. Haluamme siitä kouluihin vuotuisen elokuvakasvatuksen teemaviikon, missä elokuvaa arvostetaan taiteena, kulttuurina ja kielenä. Viikon aikana on mahdollista perehtyä elokuvaan tekemällä elokuvia, katsomalla elokuvia sekä käyttämällä elokuvaa kuin kynää eli oppia eri oppiaineiden aiheita videokuvaamalla. Palaute oppilailta ja opettajilta on ylittänyt jopa omat odotuksemme. Elokuva todellakin kuuluu kouluun, jos sen pedagoginen potentiaali hyödynnetään. Koulujen elokuvaviikko on hyvä tapa aloittaa.

Koulujen elokuvaviikko 3.-7.10.2016

www.elokuvaviikko.fi